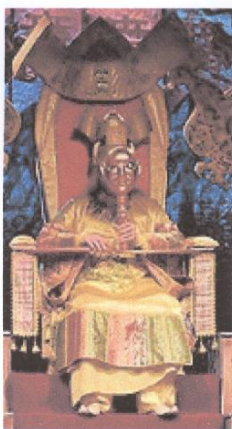

Varázslatos kaland Kínában

R. Szabó Zsuzsa | 2008. április 03., 12:05

Távol-keleti varázslat lepte el a Vojtina Bábszínházat. Ezúttal Andersentől kaptuk a bábosházi kosztümbe bújtatott, fülemülés történetet. A kínai császári udvar csudái és furcsa meglepetésekkel teli japán ajándékok közt tobzódhatunk. De nem csak a színpadi látvány káprázatos, hanem a történet metaforákban dúskáló szövege is. Nem csoda, hisz H. C. Andersen *A fülemüle* című meséjét Borbély Szilárd dolgozta át színpadra.

„Szép mese az én életem, gazdag és boldog mese.”– olvashatjuk Andersen sorait az *Életem meséje* című írásában. Andersen boldog mesének megélt élete során rengeteg mesehőst teremtett, csupa lélek és csupa szív alakokat, megrendítő és megindító történetekkel gazdagította és gazdagítja a gyermekek belső birodalmát. Az ólomgomolyaggá olvadt katona történetén kinek ne csillant volna könny a szemében, a csipkedések áldozatává váló rút kiskacsa és az aprócska láng mellett melegedő kis gyufaárus lány története is mindannyiunk közös kincse. A fülemüle meséje is sok, lelket megremegetető mozzanatot rejt. A meséskönyvekben olvasható történetet még ragyogóbbá tette **Borbély Szilárd** fantáziája. Hogy az előadás igazi varázslatos kaland lehet, **Rumi László** rendezőnek is köszönhető.

Mikor megérkezünk a nézőtérre, már mi is a kínai császár alattvalóivá válunk, hiszen trónjával szemben helyezkedhetünk el. Váratlanul beviharzik gólyalábon a hadvezér, arcán maszkkal, majd sorban betipegnek facipőjűnkben a császár udvaroncái (szintén maszkban) és pin csi is, a kínai kutya. A trónon ott pöffeszkedik a hatalmas és igazságtalan uralkodó, (**Megyeri Béla**) kinek arcát szintén nem láthatjuk. A nézőtér közepén végighúzódik egy kifutó, ami szimbolikusan az udvar és a külvilág összekötője. A kifutón zajló eseményeket a kicsik szájtátva bámulták, mert hisz a monumentálissá tett hadvezér erejét és a maszkos udvaroncok botladozásait egészen közelről megtapaszthatták.

A történet főszereplője a szépen szóló fülemüle, aki **Nagy Mónika** hangján szólal meg. A fülemüle hangjának hatását tovább fokozza **Oláh Tímea** tánca, aki a fülemüle minden énekét kecses mozgással kíséri. A császár a fülemülét kalitkába zárja, hogy mindig hallhassa gyönyörű hangját. Mert a császár bárkit és bármit birtokolhat, még a természet kincseit és a zene varázsát is. De a mesében ez nem maradhat büntetlenül. A japán császár ugyanis egy alkalommal egy rugóra járó, műfülemülét küld ajándékba a kínai uralkodónak, s az aranytorkú, csengő-bongó hangú fülemülét száműzik a birodalomból.

A felhúzható, műfülemüle a hamis értékek, az álszépesség megtestesítője, mindemellett az elgépiesedett, technokrata világ kritikáját hordozza. „A mai gyerekek egy része hasonlóvá válhat a kínai császárhoz, ha nem figyelünk oda: a számítógép, televízió, a különféle gép-játékok között elfelejthetik, milyen jó is futkározni, biciklizni, a többiekkel együtt felszabadultan játszani – olvashatjuk a Rumi Lászlóval készített interjúban a *Bábosházi Figyelő* hasábjain.

A színpadon minden apró szimbólum és jel a kínai kultúrából való, mint ahogyan az árnyjátékok számára készített paraván is. Gólyaláb, kézzjáték is elmaradhatatlanok egy távol-keleti témájú mese esetén. A Vojtinások más előadásaikban is szeretik a mini jeleneteket (*Egy rókáról és egy farkasról*), az árnyjátékokat (*Ofélia Képeskönyv avagy az Árnyak Színháza*). A zeneszerző, **Szokolay Dongó Balázs** kínai hangzású zenével, autentikus kínai hangszerek

hangjaival kíséri a játékot. A játékot, melynek az eddig említett szereplőin túl **Balogh András, Hajdú Péter, Hell Krisztina, Kiss Gergely Máté, Papp Melinda** és **Reschofsky György** a játszóit. A Vojtina díszleteket és jelmezeket készítő műhelye (Bodor Judit vezetésével) ismét elkápráztatta a nagyérdeműt. A csupán néhány másodpercnyi szerepet kapó papírsárkány csak egy volt a tarka ötletek között. Bár valóban nagyon kevés ideig volt csak jelen az érzelmekkel átítatott mesében, de ez is a bábosházi alkotók minden részletre kiterjedő fantáziáját és figyelmét dicséri.

A Borbély Szilárd átdolgozásában színpadra vitt mese legfőbb érdeme és legnagyobb értéke, hogy gyönyörű képekben beszél: a halál például Csingilingi képében érkezik, aki a megfáradt lelkek fuvarosa. Andersen e meséből sem mellőzte a satirikus társadalombírálatot, és a fülemülés történet végére helyrebillenti a rendet: a császár felülbírálja régi jellemét, levetkőzi régi ruháját, elhagyja egykori gonosz énjét. A fülemüle visszatér hozzá és meggyógyítja szívét.

Ha a bábosházi katarzis után tovább bóklászunk a Vojtinában, április negyediktől apró színpadokba és színpadi makettekbe botolhatunk. Miniatűr színpadok titkai címmel ugyanis április elején papírból, fából, textilből, fémből készült maketteket bemutató kiállítás nyílik.

Kapcsolódó cikkeink:

[Játék – határok nélkül](#)

[Szél szárnyán Dániába](#)

[Árnyak, Ofélia színházából](#)

[Egy gerinces madár meséje](#)

[Sellókról az Andersen-évben](#)

Kapcsolódó linkek:

[Hans Christian Andersen meséi – Magyar Elektronikus Könyvtár](#)

[H. C. Andersen: A fülemüle – Magyar Elektronikus Könyvtár](#)

[Hans Christian Andersen – Wikipedia \(magyarul\)](#)

[H. C. Andersen – dán oldal](#)

[Vojtina Bábszínház](#)

© DEOL - minden jogfenntartva